

A Negyvenedik Vers Rejtett Története – Huszonhatodik Szám

Ezékiel hetedik száma

Jeff Pippenger
2026-08-12

Az a prófétai vonal, amelyet én „Jósiás kerekének” azonosítok, az ősi Izráel lázadásával kezdődik, amikor Kr. e. 1097-ben elvetették Istent mint királyukat. Az első három királyról (Saul, Dávid és Salamon) úgy azonosítatják, hogy negyven-negyven évig uralkodtak, Kr. e. 1097-től egészen Kr. e. 977-ig. Salamon halálakor Jeroboám és az északi tíz törzs lázadása lezárja az első három király vonalát, és megkezd egy királyi vonalat mind az északi, mind a déli királyságban.

Az első három király számos igazság jelképe, de az igazság egyik olyan kereke, amelyhez kapcsolódnak, Júda utolsó három királya — Joákim, Jójákin és Sedékiás —, akik viszont Círust, Dáriust és Artaxerxést jelképezik. Círus, Dárius és Artaxerxés pedig a maguk három rendeletét jelképezik, amelyek Kr. e. 516-tól Kr. e. 457-ig terjednek; ezek pedig viszont a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyalát jelképezik, akik 1798-ban, 1844. április 19-én, illetve 1844. október 22-én érkeznek. A Jelenések könyve tizennegyedik fejezete három angyalának érkezési története betű szerint megismétlődik a száznegyvennégyezer elpecsételésének idején, ezáltal azonosítva, hogy az a prófétai vonal, amely Saul királlyá kenetésével kezdődik, akkor jut el végkövetkeztetéséhez, amikor a győzedelmes egyház felkenetik a közelgő vasárnap törvény idején. E vonal magában foglalja Jósiás király kerekét is, amely visszanyúlik Jeroboámnak Béthel és Dán miatti lázadásáig Kr. e. 977-ben.

Huszonkettő

Jeroboám a huszonkettő szimbolikáját hordozza magában, mert huszonkét évig uralkodott; ezáltal tanúbizonyságát összekapcsolja a huszonkettő által jelképezett történelemmel, amely az istenségnek az emberiséggel való egyesülésének szimbóluma, amint azt Dániel marah-látomása szemlélteti a huszonkettedik napon, valamint a kétszázhusz száma, amelynek a huszonkettő a tizede.

Jeroboám uralkodásának napjai pedig huszonkét esztendő tettek ki; és elaludt az ő atyáival, és az ő fia, Nádáb uralkodott helyette. 1Királyok 14:20.

Az „engesztelés”, amely az istenség és az emberi természet egyesítését jelképezi, Krisztus műve, amely október 22-én, vagyis a tizedik hónapban (Gergely-naptár szerint) kezdődött; tízszer huszonkettő egyenlő kétszázhuszszal. Jeroboám hamis oltárokat állított fel mind Bételben, mind Dánban, ezért a vasárnap hamis istentiszteletének jelképe az egyház (Bétel: jelentése egyház) és az állam (Dán: jelentése ítélet) összekapcsolásával kapcsolatban.

Ekkor Jeroboám megépítette Sikemet Efraim hegyvidékén, és ott lakott; majd onnan kiment, és megépítette Penuélt. És Jeroboám ezt mondta szívében: Most visszatér a királyság Dávid

házához. Ha ez a nép felmegy, hogy áldozatot mutasson be az Úr házában, Jeruzsálemben, akkor e nép szíve ismét urához, Roboámhoz, Júda királyához fordul; engem pedig megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, Júda királyához. Ezért a király tanácsot tartott, és készített két aranyborjút, és ezt mondta nekik: Túl sok nektek Jeruzsálemben felmenni; íme, a te isteneid, ó Izráel, akik felhoztak téged Egyiptom földjéről. Az egyiket Béthelben állította fel, a másikat pedig Dánban helyezte el. És ez a dolog bűnné lett; mert a nép eljárt imádni az egyiket, egészen Dánig. És emeltházat készített a magaslatok számára, és papokat rendelt a nép legalantasabbjai közül, akik nem Lévi fiai közül valók voltak. És Jeroboám ünnepet rendelt a nyolcadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, ahhoz az ünnephez hasonlóan, amely Júdában volt, és áldozott az oltáron. Így cselekedett Béthelben is, áldozva azoknak a borjúknak, amelyeket készített; és Béthelben elhelyezte a magaslatok papjait, amelyeket készített. Így áldozott azon az oltáron, amelyet Béthelben készített, a nyolcadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, amelyet a maga szíve szerint gondolt ki; és ünnepet rendelt Izráel fiainak; és áldozott az oltáron, és füstölőt égetett. 1Királyok 12:25–33.

Az északi tíz törzs alaptörténetében volt egy lázadás, amelyet előképezett Izráel Isten mint király elutasítása, valamint Áron lázadása és az aranyborjú is. Áron lázadása az ősi Izráel alaptörténetében volt, Jeroboámé pedig az északi tíz törzs alaptörténetében. „Sort sorra” Áron mint főpap az egyházat jelképezi, Jeroboám pedig mint király az államot jelképezi. Ez a két alapvető lázadás egy olyan vonalat alkot, amely magában foglalja Izráel népének azt az alapvető lázadását is, hogy emberi királyt kívánt magának.

490

Ezékiel könyvében ábrázolt szent történelemben háromszor négyszázkilencven éves időszak található, s ezek közül az egyik a királyokhoz, a másik a szentélyhez, a harmadik pedig a sereghez kapcsolódott. E három időszak Áron (a szentély), Saul (a sereg) és Jeroboám (a király) lázadásával áll egy vonalban. A próféta, pap és király három jelképe közül Saul király az, akit prófétálóként azonosítanak; Áron volt a pap, Jeroboám pedig a király.

És lőn, amikor mindazok, akik korábban ismerték őt, látták, hogy íme, a próféták között prófétál, akkor a nép így szólt egymáshoz: Micsoda dolog történt Kís fiával? Vajon Saul is a próféták között van? És ugyanarról a helyről valaki felelt, és ezt mondta: De kicsoda az ő atyjuk? Ezért közmondássá lett: Vajon Saul is a próféták között van? 1 Sámuel 10:11, 12.

A győzedelmes egyház egy harmincéves prófétából, egy harmincéves papból és egy harmincéves királyból áll; ezeket Ezékiel jelképezi, aki a harmincadik évben kezdte szolgálatát, József, aki harmincéves korában kezdte szolgálatát, valamint Dávid király, aki harmincéves korában kezdett uralkodni. A győzedelmes egyházat Ezékiel könyvének utolsó nyolc fejezetében a földet betöltő templom jelképezi, és a győzedelmes egyház Filadelfia, amely a hét közül a nyolcadik gyülekezet.

A Jósias prófétai vonala, amely Kr. e. 977-ben kezdődött, a hamarosan eljövendő vasárnapi törvénynél ér véget. A száznegyvennégyezer megtisztítása és elpecsételése, amely 2023. december 31-én kezdődött, akkor vette kezdetét, amikor Mihály alászállt, hogy feltámassza a Jelenések könyve 11. fejezetének két tanúját. 2023 huszonegy évvel 2001. szeptember 11. után érkezett el,

miként az 1798-as Alien and Sedition Acts is huszonkét évvel az 1776-os Függetlenségi Nyilatkozat után következik. Jeroboám huszonkét éves uralkodása Kr. e. 977-ben kezdődött, amikor Jósias próféciája kijelentetett. Abban az időben az 1Királyok 13. fejezetének engedetlen prófétája szembeszállt Jeroboám hitehagyásával, miként Mózes szembeszállt Áron hitehagyásával, és Sámuel szembeszállt a királyt kívánó sokasággal. Azok az alapvető hitehagyások elleni szembeszállások, amelyeket az engedetlen próféta, Mózes és Sámuel üzenete képvisel, a harmadik angyal hangos kiáltását jelképezik a vasárnapi törvény idején. Ez az a figyelmeztető üzenet, amelyet a zászló hirdet, s amelyet Jeroboám történetében Jósias jövődölése képvisel, „jellel” együtt.

És íme, egy Isten embere jött Júdából az Úr szava által Béthelbe; Jeroboám pedig az oltár mellett állt, hogy tömjénezzon. És az Úr szavával kiáltott az oltár ellen, és ezt mondta: Oltár, oltár, ezt mondja az Úr: Íme, fiú születik Dávid házának, Jósias néven; és rajtad áldozza meg a magaslatok papjait, akik rajtad tömjéneznek, és emberi csontokat égetnek el rajtad. És jelet adott azon a napon, mondván: Ez a jel, amelyet az Úr szólt: Íme, az oltár meghasad, és a rajta levő hamu kiöntetik. És történt, amikor Jeroboám király meghallotta az Isten emberének szavát, aki az oltár ellen kiáltott Béthelben, kinyújtotta kezét az oltártól, ezt mondván: Fogjátok meg őt! De a keze, amelyet ellene kinyújtott, elszáradt, úgyhogy nem tudta azt visszahúzni magához.

Az oltár is meghasadt, és a hamu kiöntetett az oltárról ama jel szerint, amelyet az Isten embere adott az Úr ígéje által. És felelt a király, és monda az Isten emberének: Kérleld most az Úrnak, a te Istenednek orcáját, és imádkozzál érettem, hogy kezem ismét helyreálljon. És az Isten embere könyörgött az Úrhoz, és a király keze ismét helyreállt, és olyan lett, mint azelőtt. És monda a király az Isten emberének: Jöjj haza velem, és üdítsd fel magadat, és jutalmat adok neked. De az Isten embere ezt mondta a királynak: Ha házad felét adnád is nekem, nem mennék be veled, és nem ennék kenyeret, sem nem innék vizet e helyen; mert így parancsolta nekem az Úr ígéje, mondván: Ne egyél kenyeret, és ne igyál vizet, és ne térj vissza azon az úton, amelyen jöttél. Így hát más úton ment el, és nem azon az úton tért vissza, amelyen Béthelbe jött. 1Királyok 13:1–10.

A próféta Jeroboámmal való étkezésének visszautasítása, az „a te házad feléig” szóló ajánlat ellenére, összhangban áll Heródesnek Salaménak tett ígéretével, amelyben országa felét ajánlotta fel.

És amikor eljött egy alkalmas nap, Heródes születésnapján lakomát készített főembereinek, vezéreinek és Galilea előkelőinek; és amikor a nevezett Heródiás leánya bement, táncolt, és megtetszett Heródesnek és azoknak, akik vele együtt ültek, a király ezt mondta a leánynak: Kérj tőlem, amit csak akarsz, és megadom neked. És meg is esküdött neki: Bármit kérsz tőlem, megadom neked, országom feléig. Az pedig kiment, és így szólt anyjának: Mit kérjek? Az pedig ezt mondta: Keresztelő János fejét. Márk 6:21–24.

Heródesnek az a fogadalma, hogy országa felét adja, a születésnapján hangzott el. Heródes Róma jelképe, és a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének tíz királyát Dániel könyve hetedik fejezetében Róma tíz részre oszlása, valamint a második fejezet tíz lábujja jelképezi. Az ő

születésnapja akkor van megjelölve, amikor a hatodik királyságot a vasárnaptörvény idején a hetedik királyság váltja fel, és ebben az értelemben ez az Egyesült Nemzetek születésnapja mint a bibliai prófécia hetedik királyságáé. A hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél a tíz király, akiket Jeroboám tíz északi törzse képvisel, egyetértének abban, hogy királyságukat egy órára a fenevadnak adják a Jelenések „tizenhét” szerint.

Mert Isten adta a szívükbe, hogy véghezvigyék az ő akaratát, egyetértésre jussanak, és királyságukat a fenevadnak adják, míg be nem teljesednek az Isten beszédei. Jelenések 17:17.

Mielőtt Ezékiel negyedik fejezetének próféciáját tárgyalnánk, azonosítsuk azt a „tizenhárom” alkalmat, amikor Ezékiel közvetlenül megjelöl egy dátumot. Ez a tizenhárom jelzőpont általánosságban a világ és Isten népe között oszlik meg. A világot, amelyet Egyiptom képvisel, hatszor helyezi közvetlenül meghatározott dátumba, Tíruszhoz egyszer szól, a másik hat alkalommal pedig Jeruzsálem a tárgy. A könyv Kr. e. 592-ben kezdődik, amely a tizenhetedik jubileumi ciklus harmincadik éve, és Ezékiel negyvenedik fejezetének első verse Kr. e. 573. október 22-ét azonosítja a ciklus végéül. A jubileumi ciklus a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejét jelképezi szeptember 11-től a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig, amelyet viszont ugyanennek a történelemnek egy fraktálja képvisel 2023. december 31-től a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig. Mindkét időszakot 1840. augusztus 11-től 1844. október 22-ig terjedő időszak példázta.

1840. augusztus 11-én nem kisebb személy, mint Jézus Krisztus szállt alá mint a Jelenések tizedik fejezetének hatalmas angyala, aki egy kicsiny könyvet hozott, amelyet Isten népének el kellett vennie és meg kellett ennie. Ugyanez az angyal ismét alászállt 9/11-kor, hogy megjelölje a pecsételés idejének kezdetét. Ugyanez az angyal alászállt 2023. december 31-én, hogy feltámassza a két tanút, akiket megöltek ama nagy város utcáján, melyet lelki értelemben Sodomának és Egyiptomnak neveznek, ahol a mi Urunk is megfeszítettet. Ez az alászállás a pecsételés idejének záró időszakát jelölte meg. A 2023. december 31-étől a vasárnapi törvényig terjedő fraktál-időszakon belül Ezékiel pap látomást kap a mennyei templomról. Abban az időben némává tétetik, és csak akkor szól, amikor Isten parancsolja neki. Ez az állapota a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig tart, amelyet Jeruzsálem pusztulása jelképez.

Miként János is, Ezékiel is azt a parancsot kapja, hogy vegye el azt a könyvet, amely a Jelenések tizedik fejezetében az alászálló angyal kezében volt, és azt is megmondják neki, hogy egye meg a siralom, gyász és jaj könyvét.

De te, embernek fia, halld meg, amit mondok neked; ne légy engedetlen, mint az az engedetlen ház; nyisd meg szádat, és add meg, amit adok neked. És amikor néztem, íme, egy kéz nyújtott felém; és íme, egy könyvtekercs volt abban; és kiterítette azt előttem; és tele volt írva belül és kívül; és panaszénekek, gyász és jaj voltak ráírva. Ezékiel 2:8–10.

Az üzenet hármas üzenetként van ábrázolva, ily módon előképezve a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyali üzenetét. Ennélfogva a harmadik angyal pecsételő üzenete az, amely megpecsételi azokat Jeruzsálemben belül, akik siratják és gyászolják az egyház és az ország bűnét, amint azt Ezékiel kilencedik fejezete és a Jelenések könyve hetedik fejezete

ábrázolja.

És Izráel Istenének dicsősége felemelkedett a kerúbról, amelyen volt, a ház küszöbére. És odahívta a gyolcsba öltözött férfit, akinek írdeák tintatartója volt az oldalán; és monda néki az Úr: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és tégy jegyet azoknak a férfiaknak homlokára, akik sóhajtoznak és kiáltanak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket annak közepette cselekszenek. Ezékiel 9:3–4.

Akik megkapják a pecsétet, gyászolnak az egyház bűnei és az ország bűnei miatt, és Ezékiel bizonyágtétele beleszövődik Jeruzsálem és Egyiptom történetébe, amelyek az egyház és a világ jelképei.

„Az istenfélelem kovásza nem veszítette el teljesen erejét. Abban az időben, amikor az egyház veszélye és levertsége a legnagyobb, az a kis sereg, amely a világosságban áll, sóhajtozni és jajgatni fog a földön elkövetett utálatosságok miatt. De imádságaik különösképpen az egyházért szállnak fel, mert tagjai a világ módja szerint cselekszenek. ...”

„A parancs ez: »Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és tégy jegyet azoknak a férfiaknak a homlokára, akik sóhajtoznak és kiáltanak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket annak közepette cselekszenek.« Ezek a sóhajtozó, kiáltó emberek az élet ígét hirdették; intettek, tanácsoltak és kérleltek. Némelyek, akik meggyalázták Istent, bűnbánatra jutottak, és megalázták szívüket Őelőtte. Az Úr dicsősége azonban eltávozott Izráelből; noha sokan továbbra is megtartották a vallás külső formáit, ereje és jelenléte hiányzott.”

Testimonies, 5. kötet, 209, 210.

A Jeremiás siralmi könyvének összefüggésében a siralom és a jaj, amelyek a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyalát jelképezik, úgy értendők, hogy a siralmak és a gyász az első és a második angyalt jelentik, a harmadik pedig a jaj üzenete, a keleti szél jelképe, amelyet a Jelenések könyve hetedik fejezetének négy visszatartó angyala féken tart.

Egyiptom

Ezékiel könyvében tizenhárom dátumra történik utalás. Az Egyiptomra vonatkozó dátumok elsője az Ezékiel 29:1-ben található, és Kr. e. 587-et jelölte.

A tizedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedik napján így szólt hozzám az Úr beszéde: Embernek fia, fordítsd orcádat a fáraó, Egyiptom királya ellen, és prófétálj ellene és egész Egyiptom ellen. Szólj, és mondd: Így szól az Úr Isten: Íme, ellened vagyok, fáraó, Egyiptom királya, te nagy sárkány, aki folyóid közepette fekszel, aki ezt mondod: Az én folyóm az enyém, és én magamnak szereztem azt. Ezékiel 29:1–3.

Kr. e. 587 az ostrom éve, amely másfél évvel Jeruzsálem pusztulása előtt kezdődött. Abban az időben Ezékiel kijelenti, hogy Isten megdönti Egyiptomot, és hogy e megdöntés Isten népe számára nyilvánvalóvá teszi balgaságukat, amiért Egyiptom sárkányában bíztak. A fejezet végére elhangzik a kijelentés, hogy Egyiptom Babilonnak adatik, ezáltal azonosítva, mikor adja a tíz király a bibliai prófécia szerinti hetedik királyságát a modern Babilonnak — a nyolcadik királyságnak, amely a hét közül való. Ez a prófécia ‘tizenhét’ évvel később, Kr. e. 571-ben

teljesedett be, amint az a fejezet végén meg van állapítva. A 29. fejezet ezért tartalmazza az első és az utolsó, Egyiptomhoz kapcsolódó dátummegjelölést.

És lőn a huszonhetedik esztendőben, az első hónapban, a hónap első napján, hogy az Úr beszéde hozzám szólt, mondván: Embernek fia, Nabukodonozor, Babilon királya nagy munkára fogta seregét Tírus ellen; minden fej kopasszá lett, és minden váll feltörődött; de sem neki, sem seregének nem lett bére Tírusért, azért a szolgálatért, amelyet ellene teljesített. Azért így szól az Úr Isten: Ímé, Egyiptom földjét Nabukodonozornak, Babilon királyának adom; és elviszi annak sokaságát, elveszi zsákmányát, és prédára veti; és ez lesz a bére seregének. Munkájáért, amellyel ellene szolgált, neki adtam Egyiptom földjét, mivel énértem cselekedtek — ezt mondja az Úr Isten. Azon a napon sarjat fakasztok Izráel házának szarvából, és neked megadom a száj megnyílását közöttük; és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Ezékiel 29:17–21.

A huszadik esztendő első hónapjának első napja a tizenhetedik versben Ezékiel tizenhárom dátuma közül az utolsó dátumot jelképezi, és ez az egyetlen dátum, amely Kr. e. 573. október 22-e utánra esik. Azt az időpontot jelképezi, amikor az északi király a Dániel 11:42–43 szerint megkapja Egyiptomot, valamint azt a pontot, amikor a tíz király a hetedik országukat átadja a nyolcadik országnak, amely a hét közül való. Akkor teljesedik be, amikor „Izrael házának szarva” kihajt. Ézsaiásnál Izrael a keleti szél napján hajt ki.

Akik Jákóbtól származnak, gyökeret vernek; Izráel kivirágzik és rügyet hajt, és gyümölcscsel tölti be a föld színét. Ézsaiás 27:8.

Amikor Ezékiel 29:17 beteljesedik, és Egyiptom sárkánya a pápai fenevadnak adatik az eljövendő vasárnaptörvény idején, a késői eső mérték nélkül árad majd Izráelre. Ez az eső 9/11-én kezdődött el mint hintés, amint azt Krisztusnak a tanítványaira lehelt lehelete előképezte, miután feltámadását követően felemelkedett Atyjához, majd onnan alászállt a földre.

„Krisztusnak az a cselekedete, hogy tanítványaira lehelte a Szentlelket, és nekik adta az ő békességét, olyan volt, mint néhány csepp az előtt a bőséges zápor előtt, amely pünkösöd napján adatott.” Spirit of Prophecy, 3. kötet, 243.

Ezékiel Egyiptom bukására vonatkozó jóvendölését Kr. e. 587-ben, az ostrom évében hirdették ki, és „tizenhét” évvel később a jóvendölés beteljesedett. A „tizenhét” számmal jelképezett időszakban teljesedik be, így módon Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének rejtett történetét ábrázolva. A száznegyvennégyezer megpecsételésének idején kell beteljesednie, amelyet Ezékiel kilencedik fejezete szemléltet. A pecsételés idején kiárad a késői eső, először mint meghintés 9/11-kor, majd teljes kiáradásként a vasárnaptörvény idején. Ézsaiás szerint a „keleti szél napján” teljesedik be, és az iszlám a keleti szél, és az iszlám a harmadik „jaj”. Az az üzenet, amelyet Ezékielnek meg kellett ennie, hármas üzenet volt, amelynek harmadik része a jaj üzenete volt.

Ezékiel tizenhárom dátummal ellátott üzenete Jeruzsálemmel, Egyiptommal és Tírusszal összefüggésben hangzott el. Mindegyik a „tizenhárom” szám által jelképezett lázadással foglalkozott.

A következő cikkben tovább foglalkozunk Ezékiel korának meghatározásával.